

Beste mensen.

De lezingen reiken ons de hand om na te denken over wie Jezus is, in wie wij geloven, wat **Zijn** rol is in deze wereld. Ik wil op de vraag ingaan, hoe wij Jezus zien, wat het godsbeeld is dat wij van hem hebben. Ik wil met enige anekdoten beginnen.

Dinsdag las ik in het Nederlands Dagblad: "*'Ik ben door God gered om Amerika weer groot te maken.'*" Een president die zichzelf een messiaanse rol toedicht, tijdens de kerkelijke dankviering door de bisschop Budde van de Episcopal Church ontkracht.

Yuri Gagarin was - eind jaren '50 - de eerste astronaut die de ruimte in werd geschoten. Volgens de Sovjet autoriteiten verklaarde later God dáár niet te hebben gezien. Gagarin was een praktiserend lid van de orthodoxe kerk. In het boek "*The Seeing Eye*" legt C.S. Lewis deze Sovjet redenering bloot. De verhouding tussen mens en God er *niet* een is, als die van iemand op de begane grond ten opzichte van zijn bovenbuurman, of een God ergens hoog in het heelal of zo. (Lewis is bekend van de "Kronieken van Narnia".)

Onze Schepper verhoudt zich tot ons, zoals Agatha Christi tot inspector Poirot, of Mrs. Marple. Hebben Poirot of Marple ooit Agatha Christi ooit gekend hebben? Poirot zal haar nooit ergens in een badplaats in Zuid Engeland - om maar wat te noemen, aantreffen. Agatha Christi heeft voor zichzelf geen rol gecreëerd in haar eigen boek.

Een andere schrijfster, *Dorothy Sayers*, vertelt in haar mysterie novel "*Whose Body?*" over een detective.

Halverwege de roman komt er een liefdesrelatie tot stand tussen haar en haar hoofdpersonage. De presbyterse theoloog (Tim Keller) laat zien dat Dorothy in die wereld van háár creatie kijkt, en vindt dat háár detective eenzaam is. Zij vindt hem zó sympathiek, dat zij voor zichzelf een rol schrijft - in de roman - om hem te kunnen beminnen en te redden.

Keller vergelijkt dát met wat God heeft gedaan, 2000 jaar geleden. Hij ziet Zijn volk de richting nemen, die Hij niet had uitgestippeld, en ziet het schip van de mensheid ten ondergaan. God grijpt in en schrijft voor zichzelf een rol in die mensengeschiedenis. Dat viëren we met de menswording die een heel ander licht op de God-Mens relatie werpt.

In het evangelie, horen we een oproep tot geloof. '*Wie ben ik?*', vraagt Jezus. Hij is niet zomaar een profeet, Hij is Zoon van de Schepper en de Messias, die verwacht werd. Marcus vertelt ons dat Petrus genoeg geïnspireerd blijkt om in Jezus de Messias te herkennen, maar daar blijft het bij. De vissers die Hij om zich heen verzamelt zijn geen schriftgeleerden, dat is duidelijk. Petrus verzet zich tegen Gods plan en verwijt Jezus, dat Hij zo spreekt over zijn verwerping, zijn vervolging, ten slotte zijn lijden en dood die Hij ziet aankomen. Begrijpelijkerwijze veroorzaakt Jezus met deze profetie verwarring en ongeloof. Zodanig dat Jezus uit zijn vel springt en Petrus de les leest: '*Je denkt alleen maar aan wat de mensen willen en niet aan wat God wil*'. Ach ja, Petrus was zo blij dat hij het juiste antwoord had gegeven, dat hij verder doordraaft. Overigens begrijpelijk, want wat Jezus over zichzelf

profeteert, wens je jezelf en niemand niet toe. Dat zou God immers ook niet toestaan?!

In de eerste lezing, uit het Johannes evangelie geeft Marta een zinniger antwoord en weet, dat haar broer bij de opstanding uit de dood zou opstaan. Zij vertrouwt op de woorden van Jezus.

Jezus maakt de Torah de joods wet tastbaar: het Gods Woord, de Logos is in Hem mens geworden. Geloven in Jezus houdt in: accepteren wat Hij vertegenwoordigt. Als de Christus èn de Zoon van God kan Hij van allen op gezagvolle wijze geloof en een totale inzet verlangen. Je loopt immers niet voor en spek en bonen mee. *Full immersion* heet dat nu. Kijk naar zijn leerlingen.

In het spoor van Jezus worden de vissers van Galilea mensenvissers, en zij laten dagloners en ouders achter zich, zonder curriculum of test. Wij zien Hem hier dus als een manager, die personeel aanwerft, dat Hij nòch een prestigieuze aanstelling, nòch een brilante toekomst, nòch een aantrekkelijk salaris, en nòch een bedrijfsauto belooft. Daarentegen biedt Hij een unieke relatie aan: namelijk met Hemzelf. Christus volgen betekent dus ook, dat het offers van óns vraagt.

Om aan allerlei verwarring en interpretaties rondom Jezus en zijn Evangelie een eind te maken, is in 326 dus bijna 1700 jaar geleden de eerste geloofsbelijdenis geformuleerd, met hier en daar ingewikkelde termen, maar hier wordt van ons niet verwacht theoloog te zijn, maar gelovige. Jezus Christus werd beleden als *“God uit God, Licht uit Licht, Leven uit Leven, enige Zoon, geboren vóór alle schepselen, verwekt door de Vader vóór alle tijden,*

door wie alles geschapen is". Daar is aan toegevoegd: "*Eén in wezen met de Vader*". In de geloofsbelijdenis spreken wij ook uit, '*dat Hij zal wederkeren om te oordelen de levenden en de doden*'. Dat is de Jezus die wij belijden. '*Aan zijn Rijk komt géén einde*'. Zolang wij blijven belijden en getuigen. Zo'n gezagsvolle getuigenis legde bisschop Budde af toen zij zich begin deze week tot Trump richtte.

Tegenwoordig herleiden velen het christendom tot een stelsel van overtuigingen, van geestelijke en morele voorstellingen, maar niet als een onfeilbare erfenis, die door de eerste christenen aan de Kerk is doorgegeven. De universele betekenis wordt wel erkend. Zelfs de agnost Sartre zag het als een gemeenschappelijk bezit, dat niemand voor eigen rekening zou mogen nemen. Maar het godsbeeld is volkomen vervaagd en sneller dan wij ons enkele decennia geleden konden bedenken.

De eerste christenen, leren we in het evangelie, kenden beleving, géén inprenten van vraag en antwoord, geen catechese dus. Hun geloof was -en zou nog steeds moeten zijn- een beslissend gebeuren, namelijk de ontmoeting met Jezus Christus. In deze week waarin we bidden voor de eenheid van ons christenen is het goed te ervaren dat die ontmoeting ons - rondom Hem - zou moeten verenigen en dichter bij elkaar zou moeten brengen. Hij is gekomen voor ons, en legt getuigenis af van Gods Woord. Geloof u dat? Het wordt wel tijd ook wij samen daarvan getuigenis afleggen.

Amen

<https://kro-ncrv.nl/katholiek/encyclopedie/e/eerste-concilie-van-nicea>